

LORİ'NİN MASALI

Züleyha Ersingün 1974 yılında Zonguldak'ta doğdu. Okumayı, seyahat etmeyi ve doğayı çok sever. Çocuklara, kuşlara ve manolya ağaçlarına hayrandır. Çocukken öğretmen olmak isterdi ve hayallerine kavuştu. Şimdilerde çocuklar için öyküler yazmak ve ukulele çalmak için çalışıyor.

Müjde Başkale 1986'da Akdeniz'in portakal çiçekleriyle dolu şehri Adana'da doğdu. Büyüyünce resim çizmeye başladı ve illüstrasyona yöneldi. İstanbul'a yerleştikten sonra grafik tasarım okudu. 2015'ten beri çocuk kitapları resimliyor. Aynı zamanda tiyatrolara afiş tasarımı yapıyor ve çeşitli edebiyat dergilerine illüstrasyonlar çiziyor. İlhamını köpek dostu Nazlı ve aksiyon filmlerinden alan Müjde'nin en sevdiği tatlı dondurma, en sevdiği meyve kirazdır.

Lori yüksek bir tepenin eteklerine kurulu eski bir kentin,
gökyüzüne en yakın sokaklarından birinde yaşırdı.

Lori çatısında güvercinlik, avlusunda kayısı ağacı olan küçük bir evde otururdu. Diğer evlerle kol kola giren bu ev, tepeden aşağı dökülmüş yıldız tozları gibi sapsarıydı.

Altı yaşındaki Lori kuşları, sarı çiçekleri ve avludaki kayısı ağacını çok severdi. Gülüşü çiçek tozları gibi hafif ve uçarıydı. Tıpkı onlar gibi bulunduğu yeri güzelleştirirdi.

Lori hep şarkı söylerdi. Kuşların, rüzgârın, ağaçların kulağına fısıldadığı neşeli şarkılardı bunlar. Şarkıların Lori'nin kalbinden geldiğini sadece ninesi bilirdi.

Lori bütün yazı ağaçların gölgesinde oyunlar oynayıp neşeli şarkılar söyleyerek geçirdi. Ama artık güz gelmişti.

Bugün o gündü. Lori'nin okula başlayacağı gün.

Ne yazık ki Lori bugünü hiç de heyecanla beklemiyordu. Hatta okulun adını bile duymak istemiyordu. Okul sözcüğünü duyunca içindeki tüm kuşlar kaçıyor, çiçekler soluyor, şarkılar susuyordu.

Okul çok büyüktü. Etrafında kalın duvarlar vardı. Üzeri sivri demirli duvarlar...

Lori kocaman okulda kaybolmaktan korkuyordu.

Babası üzeri kuşlarla süslü, kırmızı bir çanta almıştı ona ama Lori çantayı takmak bile istemiyordu.

Lori okula gitmek istemiyordu.

Okul çok kalabalıktı. Çok fazla çocuk, çok gürültü vardı. Seslerin arasında duyulmaz olmaktan korkuyordu.

Annesi çok beğendiği kirazlı tokalardan almıştı ona ama Lori o tokaları artık takmak istemiyordu.

Lori okula gitmek istemiyordu.

Kitaplardaki dili, yazının dilini bilmiyordu. Galiba en çok bilmemekten korkuyordu.

Ninesi hep istediği kırmızı rugan ayakkabıları almıştı ona. Ama Lori o ayakkabıları da artık giymek istemiyordu.

Lori okula gitmek istemiyordu.

Bir g z sabahı, istemeyerek de olsa giyinip kuşandı
Lori. Kayısı ağacının altında ninesine, kedilerine,
tavuklarına veda edip yola düřtü.
Lori okula başladı.
Okulda sessizdi, hiç konuşmadı. Kuşlardan
bahsetmedi, sarı çiçeklerden de...
Neşesizdi, kendisi gibi değildi.
Okulda defterler vardı, kitaplar, aferinler...
Sevdiği ve yapabildiği her şey birden yok olmuştu.
Lori bir anda hiçbir şey bilmez olmuştu.
Neden kediler, kuşlar ve nineler de okula gitmiyordu?

